

Universiteit
Leiden

The Netherlands

Dendritic cells : tools to induce efficient T cell mediated immunity

Schuurhuis, D.H.

Citation

Schuurhuis, D. H. (2005, June 23). *Dendritic cells : tools to induce efficient T cell mediated immunity*. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/2707>

Version: Corrected Publisher's Version

License: [Licence agreement concerning inclusion of doctoral thesis in the Institutional Repository of the University of Leiden](#)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/2707>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

Dankwoord

Op deze plaats wil ik graag iedereen bedanken die op enigerlei wijze heeft bijgedragen aan het tot stand komen van dit boekje. Het is duidelijk dat dit boekje er niet gekomen was zonder de hulp van een heleboel mensen. Ik verontschuldig me bij voorbaat, mocht ik iemand vergeten zijn bij naam te noemen in het volgende stuk(je).

Allereerst wil ik mijn promotoren Kees en Hans hartelijk bedanken. Zij hebben mij de kans gegeven om dit promotie-onderzoek te doen en hebben er altijd op vertrouwd dat het allemaal wel goed zou komen. Door de gezamenlijke exosomen besprekingen (de ene keer in Utrecht, de andere keer in Leiden) werd het exosomen onderzoek een multi-disciplinaire studie. De immunologen hadden af en toe wat moeite om de celbiologen te volgen en v.v., maar gaandeweg hebben we veel van elkaar geleerd. Kees wil ik bovendien bedanken voor de vele wetenschappelijke discussies, die erg stimulerend waren. Heel bijzonder vind ik het dat er altijd een grappe tussendoor kon. Dat hield de besprekingen luchtig.

Marloes wil ik bedanken voor het op gang helpen van mijn onderzoek. Jij hebt me ingewijd in de wereld van de DCs. In het begin was jij de enige in het lab die met DCs werkte, dat is in de loop van de tijd wel veranderd! Het DC congres in Venetië was zowel interessant als gezellig. Monique, jij was ook van het begin aanwezig om mij in te wijden in het onderzoek en te helpen met de exosomen. Onze samenwerking heb ik altijd als heel prettig ervaren. De Margeritha-parties met jou en Kristin, die zijn voortgekomen uit het Santa Fe DC congres, zullen hopelijk nog lang herhaald worden. Op deze plaats wil ik de hele exosomen-club uit Utrecht bedanken: Hans, Monique, Kristin, Willem, Jean-Luc, Georg, Richard, Sonja bedankt voor de leuke samenwerking en goede discussies. Ferry, jij hebt de begeleiding overgenomen, toen Marloes na twee jaar vertrok naar het RIVM. Met de komst van de D1 cellijn in Leiden kwam er flink de vaart in het onderzoek. Ik wil je hartelijk bedanken voor je begeleiding, de discussies en je luisterend oor. Als ik er flink doorheen zat, kon ik bij je terecht. Vooral ook in de laatste fase van het onderzoek en het afronden van het proefschrift ben je een hele steun geweest. Sjef en Rene, jullie wil ik bedanken voor alle IC-discussies, steun en goede raad. Het was een goede zet om de IC/FcR weg in te slaan met het onderzoek.

In de “de Bruijn flow” met Hans, Karin, Marlies en Fransje was het altijd gezellig en iedereen stond er klaar om elkaar te helpen. Hans, Karin en Marlies wil ik bovendien bedanken voor de goede contacten (nog steeds!) buiten het lab.

Natuurlijk mogen de analisten niet ontbreken op deze plek: eerst Sandra, daarna Jolien en vervolgens Reshma. Jullie hebben heel wat exosomen- en later ook immuuncomplex-werk verzet. BEDANKT!

Olwen en Rachel, jullie hebben als studenten je steentje bijgedragen aan het praktische werk, maar voor mij ook aan het opdoen van ervaring in mensen begeleiden.

Natuurlijk wil ik alle collega's van D3-54 en L1-6 bedanken, die ervoor gezorgd hebben dat mijn tijd op het lab niet alleen nuttig maar ook heel gezellig was. Ik

wil Geertje, Marieke, Helene, Deirdre, Annemieke, Linda, Jan, Sander en Carmela hier met name noemen. Carmela, hoewel je nu “helemaal” in de States zit, hebben we nog steeds contact. Ik hoop je natuurlijk snel terug te zien in Nederland, maar volgens mij heb je het daar prima naar je zin, dus dat zal nog wel even duren.

Edit en Jan, met jullie was er altijd tijd voor een kopje cappuccino, een praatje over werk of privé en af en toe lekker eten bij de Bruine Boon. Edit, wij hebben samen pogingen genoeg gedaan om te sporten, maar soms was een Irish Coffee toch net iets aantrekkelijker dan met een leuke band naar de yoga lopen. Deze momenten buiten het werk waren wel heel belangrijk en vooral heel gezellig.

Marcel, jou mag ik natuurlijk niet vergeten. Jij stond en staat altijd voor iedereen klaar (tijdstop maakt niets uit), hebt altijd tijd voor een grapje en maakt natuurlijk ook nog steeds deel uit van het “kookclubje”. Ook Jutte wil ik hier bedanken voor de gezellige etentjes, die er overigens (weliswaar minder frequent) nog steeds zijn.

Verder zijn er nog de mensen met wie ik samengewerkt heb: Dave, JP, Georg, Richard W., Jenny, Kiki, Pauline V. en niet te vergeten Andreea. Avonden hebben wij samen achter de FACS gezeten voor onze IC-experimenten en met z’n tweeën was het eigenlijk best leuk. Hoe groot de experimenten ook waren, we waren er altijd van overtuigd dat we het met z’n tweeën wel zouden redden, en dat was ook zo. Ook met jou had ik niet alleen tijdens, maar ook buiten het werk contact, en nog steeds en dat wil ik graag zo houden.

Natuurlijk zijn er ook nog de medewerkers van het CPV, die de muizen goed verzorgd hebben. Michel en Hans wil ik met name noemen, vooral ook voor de vele keren dat er i.v. gespoten moest worden.

Alle mensen van de tumorimmunologie en de bloedbank wil ik bedanken voor de gezellige praatjes in de wandelgang, de leuke buitendagen en labweekenden.

Natuurlijk zijn er ook de mensen buiten het lab die een groot aandeel hebben in het (uiteindelijk) tot stand komen van dit boekje. Dorothee, wij kennen elkaar al vanaf de peuterschool en ook tijdens dit traject hebben we veel contact gehad. Jij was altijd geïnteresseerd in hoe het ervoor stond, maar daarnaast zorgde je er ook voor dat er ontspanning was.

Esther en Heike, jullie hebben alleen het laatste deel meegemaakt, maar zijn daarin wel een hele steun voor me geweest. Ik mis het wel, onze koffie-uurtjes met de kinderen bij Willemien.

Pap en mam, jullie hebben het allemaal mogelijk gemaakt, door te zorgen dat ik kon gaan studeren en me door dik en dun te blijven steunen. Ron, bedankt voor je gezellige bezoeken aan Leiden en later Culemborg. Die lieten me ook weer even de wetenschap vergeten.

En last, but not least: Edwin, Kai en Sanne. Door jullie is het me heel erg duidelijk geworden dat er meer is in het leven dan onderzoek doen. Ik houd van jullie!

ALLEMAAL BEDANKT!!!!

Danita

